



**The Sufi Message of Hazrat Inayat Khan  
Volume II – Cosmic Language,  
8. Will**

**De Soefi Boodschap van Hazrat Inayat Khan  
Deel II – Kosmische Taal,  
8. De wil**

**8. De wil**

De wil is niet *een* kracht, maar is *alle* kracht die er is. Hoe creëerde God de wereld? Met behulp van de wil. Dus is dat wat wij in onszelf wilskracht noemen in werkelijkheid Godkracht, een kracht die door onze erkenning haar ontwikkelingsmogelijkheden vergroot en het grootste fenomeen in het leven blijkt te zijn. Als er zich al een geheim achter het mysterie van de wereld van de fenomenen bevindt dat geleerd kan worden, dan is dat de wilskracht en door wilskracht wordt alles volbracht wat we, fysiek of mentaal, doen. Onze handen kunnen, ondanks hun perfecte mechanisme, geen glas water vasthouden als er geen wilskracht is om hen te ondersteunen. Iemand kan gezond lijken, maar als het hem aan wilskracht ontbreekt, zal hij niet in staat zijn om te staan.

Niet het lichaam zorgt ervoor dat we rechtop staan, maar de wilskracht. Niet de kracht van het lichaam zorgt ervoor dat wij ons voortdurend bewegen, maar onze wilskracht houdt het lichaam vast en zorgt ervoor dat het beweegt. Dus in werkelijkheid vliegen vogels niet met hun vleugels maar met wilskracht. Zwemmen vissen niet met hun lichaam, maar met hun wilskracht. En wanneer de mens de wil heeft om te zwemmen, zwemt hij als een vis.

De mens is in staat geweest om met behulp van wilskracht ontzagwekkende zaken te volbrengen. Succes en mislukking zijn er de fenomenen van. Slechts het fenomeen van de wil zal iemand succes brengen en wanneer de wil faalt dan faalt de persoon, hoe gekwalificeerd en intelligent hij ook is. Het is dus geen menselijke macht, maar het is een goddelijke macht in de mens. De werking ervan met de mind is nog groter, want iemand kan een gedachte geen moment lang in zijn mind vasthouden als er niet de sterkte van zijn wil is om die vast te houden. Als iemand zich niet kan concentreren, zijn denken geen moment rustig kan houden, dan betekent dat dat het hem aan wilskracht ontbreekt, want het is de wil die een gedachte vasthoudt.

Komen we nu bij de kwestie wat betreft de samenstelling van de wilskracht: in poëtische woorden is de wilskracht liefde, in metafysische termen is liefde wilskracht. Als men zegt 'God is liefde', dan betekent dat in werkelijkheid dat God de wil is; want de liefde van God manifesteert zich na de schepping, maar de wil van God heeft de schepping veroorzaakt. Dus is het meest oorspronkelijke aspect van liefde de wil. Wanneer iemand zegt: 'Ik houd ervan dit te doen', dan betekent dat: 'Ik wil dit doen', wat een krachtigere uitspraak is en betekent: 'Ik houd er ten volle van om dit te doen'.

In de Koran wordt gezegd: 'Wij zeiden "Wees", en het werd'. Dit is een sleutel tot de wereld van de fenomenen. Voor de voortgaande wereld, voor het gevorderde denken, is dit de sleutel die laat zien hoe de manifestatie tot leven kwam. Zij kwam tot leven in reactie op die Wil die zichzelf uitdrukte door te zeggen: 'Wees' en het werd. Dit fenomeen behoort niet alleen tot de oorsprong van dingen, dit fenomeen behoort ook tot het gehele zijn van dingen, tot het gehele proces van de manifestatie.

Wij zijn geneigd naar deze hele schepping te kijken als naar een mechanisme en we staan er niet bij stil om ons af te vragen hoe een mechanisme kan bestaan zonder een machinist. Wat is een mechanisme? Het is slechts een expressie van de wil van de machinist, die het mechanisme voor zijn gemak heeft gemaakt. Maar omdat we de machinist niet voor ons zien en alleen maar het mechanisme zien, laten we ons in met de wetten van de werking van dit mechanisme en vergeten we de machinist op wiens bevel dit gehele mechanisme in werking is. Zoals Rumi, de grote inspirator en filosoof, in zijn Masnavi heeft gezegd: 'De aarde, het water, het vuur en de lucht lijken voor ons dingen of objecten te zijn - maar voor God zijn het levende wezens; zij staan als Zijn gehoorzame dienaren en zij gehoorzamen de goddelijke Wil'.

Een deel van die Wil erven wij als onze eigen goddelijke erfenis en het is ons bewustzijn ervan dat die groter maakt. Als wij ons er niet bewust van zijn, wordt die kleiner. Het is de optimistische houding jegens het leven die de wil ontwikkelt; de pessimistische houding vermindert die, berooft hem van zijn grote macht. Als er dus iets is wat onze vooruitgang in het leven hindert dan is het ons eigen zelf. Het is duizend keer opnieuw bewezen dat er geen grotere vijand voor onszelf bestaat dan wij zelf, want bij elke mislukking zien we onszelf in ons eigen licht staan.

De aarde houdt het zaadje vast en het resultaat is dat er een plant uit ontspringt en vrucht draagt. Zo is het ook met het hart; het hart houdt het zaadje van de gedachte vast en ook daar ontspringt een plant aan en brengt de vruchten van vervulling voort. Niet alleen de gedachte is van heel groot belang, maar ook de macht om die gedachte vast te houden. Daarom is de factor van het hart, een factor die de gedachte vasthoudt, van zeer groot belang voor de vervulling van het doel van het leven. Vaak zegt iemand: 'Ik doe mijn best, maar ik kan mijn mind niet concentreren; ik kan mijn mind niet tot zwijgen brengen'. Dat is waar, maar het is niet waar dat hij zijn best doet. 'Best' eindigt daar niet. 'Best' brengt in werkelijkheid het doel tot zijn vervulling.

De mind is net een weerspanning paard. Breng een wild paard voor een koets en probeer het daarvoor te spannen; het is zo'n vreemde ervaring voor hem dat hij zal trappen en springen en rennen en zal proberen de koets te vernielen. Net zo is het voor de mind als het dragen van een gewicht wanneer je hem één gedachte laat nemen en die een tijdje vast laat houden. Op dat moment wordt de mind weerspanning, omdat hij niet gewend is aan discipline. Er is een gedachte die de mind uit zichzelf vasthoudt: een gedachte aan teleurstelling, pijn, kwetsuur, smart of mislukking. De mind zal die zo stevig vasthouden dat je die niet uit zijn greep kan wegnemen; de mind houdt die zelf vast. Maar wanneer je de mind vraagt om een specifieke gedachte vast te houden dan zal hij die niet vasthouden; hij zegt: 'Ik ben uw bediende niet, meneer!'

Wanneer de mind eenmaal is gedisciplineerd door concentratie, door de wilskracht, dan wordt de mind jouw bediende. Wanneer de mind eenmaal jouw bediende is geworden, wat kun je je dan nog meer wensen? Dan is jouw wereld jouw eigen wereld, dan ben je de koning van jouw koninkrijk. Je zou je ongetwijfeld af kunnen vragen waarom 'Waarom zouden we de mind ook niet vrij laten, daar wij vrij zijn?' Maar wij en de mind zijn niet twee wezens. Dat is alsof je zegt: 'Laat het paard vrij zijn en laat de ruiter vrij zijn'. Vervolgens wil het paard naar het zuiden gaan en de ruiter naar het noorden. Hoe kunnen ze samen gaan?

Er zijn mensen die zelfs zouden zeggen: 'Laat ons vrij zijn en laat de wil vrij zijn'. Maar wat zijn we dan? Dan zijn we niets! Discipline heeft een plek in het leven van de mens. Zelfdiscipline, hoe moeilijk en tiranniek die ons ook mag toeschijnen in het begin, is toch dat wat uiteindelijk de ziel de meester van het zelf maakt. Het was niet voor niets dat de grote heiligen en ingewijden een ascetisch leven hebben geleid; daar lag een bedoeling in. Het is niet iets om na te volgen, maar het is iets om te begrijpen: welk gebruik ze ervan hebben gemaakt, wat ze erdoor hebben volbracht. Het was zelfdiscipline, het was de ontwikkeling van wilskracht.

Alle gebrek dat we in het leven vinden is het gebrek aan wil en alle zegen die tot ons komt komt door de macht van de wil.

Vraag: Wat is de beste manier om wilskracht te ontwikkelen? Antwoord: Soefi's ontwikkelen systematisch wilskracht door allereerst het lichaam in een bepaalde discipline te brengen. Het dient in een houding te zitten die het is voorschreven; het dient op een plaats te staan waar het gevraagd is te staan. Het lichaam dient niet rusteloos, vermoeid of moe te worden door wat er van hem wordt gevraagd. Het lichaam dient te beantwoorden aan de eisen van de persoon aan wie het toebehoort. Zodra iemand het lichaam begint te disciplineren begint hij te zien hoe ongehoorzaam het lichaam altijd is geweest. Hij ontdekt dan dat dit lichaam dat hij 'van mij', 'mijzelf' heeft genoemd en waarvoor hij al het mogelijke heeft gedaan om het zich prettig te laten voelen, daarbij zijn ogen sluitend

voor al het andere om zijn lichaam comfort, rust, voeding te geven – hier lijkt deze ongelovige uiterst ongelovig, uiterst ongehoorzaam. Dus wordt het lichaam getraind met behulp van fysieke oefeningen, met behulp van zitten, staan of wandelen, met behulp van het verrichten van zaken waaraan het niet gewend is en die desondanks bedoeld zijn voor de verbetering van dit fysieke lichaam.

Vervolgens komt de discipline van de mind. Dat wordt verricht door concentratie. Wanneer je wilt dat de mind aan een gedachte denkt die jij eerder hebt gehad terwijl de mind aan iets anders aan het denken is, wordt de mind erg rusteloos. Hij wil niet op een plaats staan, omdat hij altijd zonder discipline heeft rondgelopen. Zodra je hem leert gehoorzamen, wordt hij als een wild paard. Heel vaak vertellen mensen mij dat ze overdag nooit zoveel moeite ondervinden als wanneer ze zich willen concentreren: op dat moment springt de mind, op andere momenten beweegt hij. Dit komt omdat de mind een entiteit is. Die wordt weerspanning. Hij voelt zich zoals een wild paard zich zou voelen: ‘Waarom zou ik me door jou lastig laten vallen?’ Tegelijkertijd is deze mind bedoeld om een gehoorzame bediende te zijn. Dit lichaam is bedoeld om jouw gereedschap te worden om het leven mee te ervaren. Als de mind en het lichaam niet in orde zijn, als zij niet handelen zoals jij wilt dat ze handelen, dan kun je niet hopen op echt comfort, op waar geluk in deze wereld.

Vraag: Zou u alstublieft het verschil tussen concentratie en zwijgen willen uitleggen. Antwoord: Concentratie is je een bepaalde gedachte voorhouden. Zwijgen is het ontspannen van lichaam en geest. Het is ontspanning. Het is een genezing.

Vraag: Wat is het verschil tussen concentratie en meditatie? Antwoord: Concentratie is het begin van meditatie, meditatie is het einde van concentratie; het is een gevorderde vorm van concentratie. De subtiele werking van de mind wordt meditatie genoemd. Die is dieper dan concentratie, maar zodra concentratie volledig is volbracht wordt het voor iemand gemakkelijk om te mediteren.

Vraag: Wilskracht lijkt niet van onszelf af te hangen. Wordt die niet aan sommigen gegeven als een genade, als een zegen. Antwoord: Die hangt niet van onszelf af, maar hij is onszelf. Hij is ongetwijfeld genade en zegen, maar tegelijkertijd moet die in onszelf gezocht worden, hij is juist ons wezen.

Vraag: Zijn de wil en het bewustzijn fundamenteel hetzelfde. Antwoord: Ja. Het zijn de twee expressies van een ding en dit onderscheidt ze van elkaar. Deze dualiteit komt voort uit eenheid. Het is God's eigen Wezen dat in de expressie wilskracht is en in ontspanning bewustzijn. Met andere woorden: in een handeling is het wilskracht en in verstilling is het bewustzijn - net als geluid en licht fundamenteel een en hetzelfde zijn. In de ene omstandigheid zijn dezelfde trillingen hoorbaar en in een andere omstandigheid brengt de frictie van vibraties licht tevoorschijn. Dat is de reden waarom de natuur en het karakter van geluid en licht een en hetzelfde zijn. En zo zijn ook de natuur en het karakter van het bewustzijn en de wil hetzelfde, omdat beide dingen fundamenteel behoren tot God's eigen Wezen.

Vraag: Kan de wil zo sterk zijn dat die het menselijke lichaam op een zodanige wijze beheerst dat die het volmaakt gezond maakt? Wat is dan de dood? Antwoord: De dood is niet iets wat verschilt van de wilskracht. De dood is evengoed de wil: zelfs de dood wordt de wilskracht veroorzaakt. Men denkt dat met zijn dood niet uitnodigt. Ja, men nodigt die uit, maar de persoonlijke wil raakt zwak en de grotere Wil maakt indruk op de zwakke wil en verandert die daardoor in zichzelf, want de kleinere wil behoort tot de grotere Wil.

Soefi's noemen de kleinere wil Kadr, de grotere Wil Kaza. Zij schrijven de grotere Wil toe aan God en de kleinere wil aan de mens. Het is de kleinere wil die zwak raakt en de grotere Wil reflecteert er zijn bevel op. Het is dit bevel dat de kleinere wil, onbewust, accepteert. Aan de oppervlakte kan iemand nog steeds willen blijven leven, maar in de diepte van zijn wil heeft hij zich eraan overgegeven om te sterven. Als hij zich niet had overgegeven zou hij niet sterven. Hij heeft zich overgegeven aan de dood voordat het leven hem wordt ontnomen.

Vraag: Komt het dan door de menselijke wil in harmonie te brengen met de goddelijke Wil dat de wereldredders worden gevormd. Antwoord: Overgave van de menselijke wil aan de goddelijke Wil is de ware kruisiging. Op die kruisiging volgt opstanding, maar om die te bereiken zou men eerst het genoeg van God moeten proberen te zoeken. Dit is niet zo moeilijk wanneer men die begint te zoeken, maar wanneer men die niet begint te zoeken dan weet men niet wat het genoeg van God is. Dan is er een andere weg die de Soefi's altijd hebben onderricht: het genoeg van je naasten te zoeken en dat is nu juist wat de mens weigert te doen. Hij is heel bereidwillig om het genoeg van God te zoeken, maar als iemand hem vraagt om het genoeg van zijn naasten te zoeken weigert hij

dat. Hoe dan ook, of in het zoeken van het genoeg van zijn naasten of van God, in beide gevallen is hij het genoeg van een en hetzelfde wezen aan het zoeken. Heel vaak begint het allemaal met overgave. Nadat hij zich eenmaal heeft overgegeven en wanneer hij is afgestemd op de goddelijke Wil hoeft iemand zich niet meer over te geven, want dan wordt zijn wil de goddelijke impuls.

Vraag: Is de kracht van de wil hetzelfde als de kracht van de ziel. Antwoord: Ja. Het is de kracht van de ziel en de spirit en de kracht van de mens en van God – allemaal.

**Translation by Alima Mooijman, [alima@sufimovement.us](mailto:alima@sufimovement.us)**

International Sufi Movement-USA-Midwest Region <http://www.sufimovement.us/>

International Sufi Movement-USA-Midwest Region Translation Team <http://www.sufimovement.us/workers.htm>

<http://sufimovementusdutchtranslations.blogspot.com/2011/07/kosmische-taal-8.html>

To read the original text please visit: <http://www.hazrat-inayat-khan.org/php/views.php?h1=12&h2=8>